

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 7/06-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. marca 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť I., spol. s r. o. – v likvidácii, B., zastúpenej advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava I v konaní sp. zn. 8 C 2/98, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo I., spol. s r. o. – v likvidácii, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 2/98 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e v konaní sp. zn. 8 C 2/98 konať bez zbytočných prietáhov.

3. I., spol. s r. o. – v likvidácii, priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý nahradiť I., spol. s r. o. – v likvidácii, trovy právneho zastúpenia v sume 6 309 Sk (slovom šesťtisícristodevät' slovenských korún) na bankový účet právneho zástupcu JUDr. S. J. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti I., spol. s r. o. – v likvidácii, vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. októbra 2005 doručená sťažnosť I., spol. s r. o. – v likvidácii, B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným súdom Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní sp. zn. 8 C 2/98.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 7/06-10 zo 4. januára 2006 prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 6. marca 2006 vyjadril, že okresný súd netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľky vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 21. marca 2006 oznámil, že netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd využil možnosť postupu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania, pretože vzhľadom na charakter posudzovanej veci, v ktorej je rozhodujúci prehľad spisu, nemožno od ústneho pojednávania očakávať ďalšie objasnenie veci.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že 9. januára 1998 podala okresnému súdu žalobu o uhradenie finančnej sumy s príslušenstvom proti odporkyni. Pojednávania nariadené okresným súdom na 29. apríl 1998, 5. august 1998 a 30. september 1998 boli odročené pre neprítomnosť odporkyne.

Okresný súd ustanovil 21. júna 1999 súdneho znalca z odboru stavebníctva za účelom ocenenia stavebných prác a materiálu. Právny zástupca sťažovateľky podal 23. októbra 2000 okresnému súdu návrh na uloženie poriadkovej pokuty odporkyni, pretože svojím konaním – opakovanou neúčastou na pojednávaniach - hrubo sťažuje postup súdu.

Sťažovateľka podala 25. mája 2005 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Právnomu zástupcovi sťažovateľky bola 30. júna 2005 doručená odpoveď predsedníčky okresného súdu, ktorá uviedla, že v danom konaní skutočne došlo k prieťahom, ktoré boli spôsobené dlhodobou práceneschopnosťou zákonnej sudkyne, jej následným vzdaním sa funkcie a nadmerným pracovným zaťažením sudkyne, ktorej bola vec pridelená.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľka vo svojom návrhu výroku rozhodnutia (petite) žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu sp. zn. 8 C 2/98 a prikázal okresnému súdu konať v uvedenej veci bez zbytočných prieťahov. Zároveň sťažovateľka požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Ústavný súd výzvou z 22. februára 2006 požiadal predsedu okresného súdu, aby sa v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyjadril k sťažnosti sťažovateľky. Predseda okresného súdu v stanovisku doručenom ústavnému súdu 17. marca 2006 uviedol prehľad úkonov vykonaných v danej veci a vyjadril sa, že v predmetnom konaní došlo v priebehu rokov 2001 až 2003 k zbytočným priet'ahom.

„Vzhľadom na to, že v horeuvedenom časovom období bolo kritické personálne obsadenie sudcov na občianskoprávnom úseku Okresného súdu Bratislava I vo veci musím konštatovať, že objektívny priet'ah v konaní bol zavinený jednak nečinnosťou súdneho znalca ako i samotným predmetom konania, následne naň viažucou sa obtiažnosťou prejednávanej veci.

Subjektívne zavinenie konajúcich zákonných sudkýň zistené nebolo. Vzhľadom na predmet sporu ako i skutočnosť, že v oddelení 8 C bol vybavovaný neúmerne vysoký stav pridelených vecí popri priemernom mesačnom nápade nových vecí, súd vo veci konal bez zbytočných a ním zavinených priet'ahov.“

Predseda okresného súdu zároveň vo svojom stanovisku žiada, aby ústavný súd vzal uvedené skutočnosti na vedomie a nepriznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že v konaní nedošlo k zavinenému priet'ahu zo strany konajúcich sudkýň a na konanie súdu mali vplyv objektívne skutočnosti - nízky počet sudcov, nečinnosť znalca a účastníkov konania, ktorí mu neposkytli potrebnú súčinnosť.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti sťažovateľky, stanoviska predsedu okresného súdu, ako aj podrobného preštudovania spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 2/98 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Sťažovateľka doručila okresnému súdu 12. januára 1998 žalobu o uhradenie finančnej sumy s príslušenstvom proti odporkyni aj s príslušnými prílohami. Právny

zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 16. februára 1998 oznámenie o zmene sídla. Okresný súd vydal 2. februára 1998 pokyn na doručenie výzvy sťažovateľke, aby v určenej lehote uhradila súdny poplatok za podaný návrh.

Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 12. marca 1998 oznámenie o úhrade súdneho poplatku 27. februára 1998. Okresný súd nariadil 19. marca 1998 termín pojednávania na 29. apríl 1998 a vydal pokyn na doručenie žaloby sťažovateľky odporkyni na vyjadrenie.

Pojednávanie 29. apríla 1998 bolo uznesením odročené na 22. jún 1998 z dôvodu neprítomnosti odporkyne (doručenie predvolania na pojednávanie nevykázané). Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 19. mája 1998 adresu zamestnávateľa odporkyne, aby jej súd mohol doručiť predvolanie na pojednávanie. Podľa úradného záznamu okresného súdu z 10. júna 1998 právny zástupca odporkyne nahliadol v uvedený deň do spisu.

Pojednávanie 22. júna 1998 bolo uznesením odročené na 5. august 1998 z dôvodu ospravedlnenej neúčasti odporkyne. Pojednávanie 5. augusta 1998 bolo uznesením odročené na 30. september 1998 z dôvodu ospravedlnenej neúčasti odporkyne. Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 6. augusta 1998 oznámenie o adrese svedka.

Na pojednávaní 30. septembra 1998 vypovedal predvolaný svedok a pojednávanie bolo uznesením odročené na 25. november 1998. Podľa úradného záznamu okresného súdu zo 4. novembra 1998 právny zástupca sťažovateľky nahliadol v uvedený deň do posudzovaného spisu. Právny zástupca odporkyne doručil okresnému súdu 9. novembra 1998 oznámenie svojej neúčasti na pojednávaní 25. novembra 1998.

Pojednávanie 25. novembra 1998 bolo uznesením odročené na 10. február 1999 z dôvodu neospravedlnenej neúčasti odporkyne s tým, že odporkyňa bude predvolaná pod hrozbou udelenia poriadkovej pokuty a predvedenia. Podľa úradného záznamu okresného súdu zo 4. februára 1999 odporkyňa telefonicky požiadala o odročenie pojednávania

stanoveného na 10. február 1999 na neurčito z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty s tým, že písomne oznámi, „ ... *kedy sa na území SR bude zdržiavať*“.

Pojednávanie 10. februára 1999 bolo uznesením odročené z dôvodu neprítomnosti odporkyne na 12. apríl 1999. Okresný súd vydal 10. februára 1999 pokyn na doručenie prípisu odporkyňi, aby súdu predložila doklady potvrdzujúce zahraničné služobné cesty v termíne pojednávaní 29. apríla 1998, 22. júna 1998, 5. augusta 1998, 30. septembra 1998, 25. novembra 1998 a 10. februára 1999.

Pojednávanie 12. apríla 1999 bolo uznesením odročené na 7. jún 1999 z dôvodu neprítomnosti odporkyne, pričom okresný súd vydal 12. apríla 1999 pokyn na doručenie prípisu Policajnému zboru Slovenskej republiky, aby doručil odporkyňi predvolanie na pojednávanie. Odpoveď Okresného riaditeľstva Policajného zboru v B. bola súdu doručená 6. mája 1999.

Na pojednávaní 7. júna 1999 vypovedala odporkyňa a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku. Okresný súd uznesením č. k. 8 C 2/98-29 z 21. júna 1999 ustanovil súdneho znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku vo veci ocenenia stavebných prác a materiálu v lehote 60 dní a zaviazal účastníkov konania uhradiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Podľa záznamu okresného súdu účastníci konania uhradili preddavok na trovy znaleckého dokazovania 2. augusta 1999 (odporkyňa) a 20. októbra 1999 (sťažovateľka). Okresný súd vydal 18. októbra 1999 pokyn na doručenie spisu poverenému súdnemu znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku. Poverený súdny znalec požiadal listom z 1. decembra 1999 o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku za účelom vyžiadania dokladov od účastníkov konania.

Okresný súd vydal 6. decembra 1999 pokyn na uloženie posudzovaného spisu na lehotu 60 dní. Okresný súd vydal 2. júna 2000 pokyn na uloženie posudzovaného spisu na lehotu 60 dní s poukázaním na list súdneho znalca z 2. mája 2000 sťažovateľke. Okresnému

súdu bola 16. júna 2000 doručená kópia žiadosti súdneho znalca právneho zástupcovi odporkyne o zaslanie písomností potrebných k vypracovaniu znaleckého posudku.

Okresný súd vydal 12. októbra 2000 pokyn na uloženie posudzovaného spisu na lehotu do 1. januára 2001. Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 24. októbra 2000 návrh na uloženie poriadkovej pokuty odporkyni za neposkytnutie súčinnosti poverenému súdnemu znalcovi.

Okresnému súdu bola 10. januára 2001 doručená fotokópia oznámenia súdneho znalca o termíne vykonania miestneho šetrenia. Okresnému súdu bola 2. marca 2001 doručená fotokópia oznámenia súdneho znalca o termíne vykonania miestneho šetrenia. Okresnému súdu bola 6. apríla 2001 doručená fotokópia žiadosti súdneho znalca adresovanej sťažovateľke o zaslanie písomných podkladov potrebných pre vypracovanie znaleckého posudku. Súdny znalec listom zo 14. septembra 2001 urgoval projektanta vo veci zaslania písomností potrebných pre vypracovanie znaleckého posudku.

Poverený súdny znalec doručil okresnému súdu 15. novembra 2001 vyjadrenie týkajúce sa vypracovania znaleckého posudku. Súdny znalec požiadal listom z 1. marca 2002 sťažovateľku o zaslanie písomností potrebných k vypracovaniu znaleckého posudku.

Okresný súd vydal 26. mája 2003 pokyn na doručenie urgencie poverenému súdnemu znalcovi a výzvy účastníkom konania. Požadovaný znalecký posudok bol okresnému súdu doručený 3. septembra 2003. Okresný súd vydal 27. októbra 2003 pokyn na doručenie prípisu poverenému súdnemu znalcovi. Poverený súdny znalec vyúčtoval znalečné listom z 12. novembra 2003. Posudzovaný spis bol 26. januára 2004 pridelený inej zákonnej sudkyni.

Okresný súd vydal 13. februára 2004 pokyn na doručenie prípisu poverenému súdnemu znalcovi a účastníkom konania na zaslanie znaleckého posudku, aby sa k nemu v určenej lehote vyjadrili (vypravené 7. mája 2004). Súdny znalec doručil okresnému súdu 24. mája 2004 vyúčtovanie znalečného. Podľa úradného záznamu okresného súdu

z 23. augusta 2004 právny zástupca sťažovateľky nahliadol v uvedený deň do posudzovaného spisu.

Okresný súd vydal 26. augusta 2004 pokyn na opätovné doručenie prípisu účastníkom konania, aby sa v určenej lehote vyjadrili k znaleckému posudku (vypravené 27. októbra 2004). Právny zástupca sťažovateľky doručil 13. septembra 2004 vyjadrenie k predmetu konania. Okresný súd vydal 14. októbra 2005 pokyn na doručenie znaleckého posudku účastníkom konania (č. l. 83 - 84).

Okresný súd uznesením č. k. 8 C 2/98-85 zo 14. októbra 2005 priznal znalečné poverenému súdnemu znalcovi. Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 29. novembra 2005 žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie stanoviska k znaleckému posudku o 10 dní. Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 22. decembra 2005 vyjadrenie k znaleckému posudku.

Okresný súd nariadil 5. januára 2006 termín pojednávania na 12. máj 2006. Uvedeným záznamom (č. l. 105) predmetný spis končí.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. V zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, pričom nestačí, že štátny orgán vo veci koná (napr. rozhodnutia II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03). Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba o veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia.

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvádza, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99, III. ÚS 127/03 a ďalšie).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom a tým aj porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, II. ÚS 32/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť veci“, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je žaloba o uhradenie finančnej sumy s príslušenstvom v súvislosti s vykonaním stavebných prác, ide teda o vec, ktorú po právnej a skutkovej stránke možno zaradiť do štandardnej agendy všeobecného súdnictva.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil žiadnu okolnosť v správaní s'ťažovateľky, ktorou by prispela k zbytočným priet'ahom v konaní. S'ťažovateľka doručila predsedníčke okresného súdu 25. mája 2005 žiadosť s'ťažnosť na priet'ahy v konaní, čím dala najavo nespokojnosť s rýchlosťou priebehu predmetného konania.

Tretím hodnotiacim kritériom, ktorým ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd zistil, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu bez akejkoľvek zákonnej prekážky (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 3/00, IV. ÚS 70/02) došlo v danom konaní k zbytočným priet'ahom.

Ústavný súd s prihliadnutím aj na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyhodnotil postup okresného súdu v obdobiach od 2. júna 2000 do 26. mája 2003 (35,5 mesiacov) a od 26. augusta 2004 do 14. októbra 2005 (13,5 mesiacov) ako postup, ktorým v dôsledku jeho nečinnosti došlo k zbytočným priet'ahom v posudzovanom konaní v celkovej dĺžke 49 mesiacov.

Predseda okresného súdu v stanovisku doručenom ústavnému súdu 17. marca 2006 uviedol, že objektívne priet'ahy v konaní vznikli ako dôsledok kritického personálneho obsadenia sudcov na občianskoprávnom úseku, nečinnosti súdneho znalca a obtiažnosti prejednáwanej veci, pričom k subjektívnemu zavineniu konajúcich zákonných sudkýň nedošlo.

Ústavný súd k uvedenej argumentácii predsedu okresného súdu uvádza, že ústavný súd nerozlišuje medzi subjektívnym a objektívnym charakterom priet'ahov v súdnom konaní, pretože zodpovednosť súdu je objektívna. Všeobecné súdy majú povinnosť organizovať svoj procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníka konania, pričom zároveň súd zodpovedá za primerané a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu zákon pre tento účel zveruje (napr. poriadkové opatrenia podľa ustanovenia § 53 Občianskeho súdneho poriadku), ktoré je možné použiť aj v prípade nečinnosti súdneho znalca (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 111/01), alebo aj vo vzťahu k účastníkom konania, ktorí neposkytujú znalcovi alebo súdu súčinnosť.

Ústavný súd v tejto súvislosti zároveň pripomína, že organizačné problémy súdov nie je možné preniesť na účastníkov konania tým spôsobom, aby následne utrpeli ujmu spočívajúcu v porušení ich základných práv. Podľa právneho názoru ústavného súdu vyjadreného v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 14/00 „Otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní“ (mutatis mutandis I. ÚS 55/02, IV. ÚS 84/02, I. ÚS 113/02).

Na základe uvedených dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v uvedenom období, tak ako mu ho zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv a slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Sťažovateľka v petite svojej sťažnosti žiadala, aby ústavný súd po vyslovení porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prikázal okresnému súdu konať v uvedenej veci bez zbytočných priet'ahov. Z uvedeného

dôvodu ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu postupovať v posudzovanom konaní bez zbytočných prietáhov.

IV.

Pretože ústavný súd rozhodol o porušení práva sťažovateľky, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Ústavný súd pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vzal do úvahy obdobie nečinnosti okresného súdu, ako aj okolnosť, že sťažovateľka svojím správaním neprispela k zbytočným prietahom v predmetnom konaní. Ústavný súd v okolnostiach tejto veci považuje sumu 50 000 Sk pre sťažovateľku za primeranú so zreteľom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci – najmä dĺžku zbytočných prietáhov v konaní, ktoré trvá viac ako 8 rokov, pričom súd zatiaľ nedospel ani k prvostupňovému rozhodnutiu vo veci, a preto žiadosti sťažovateľky, ktorá požadovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk vo zvyšnej časti nevyhoviel.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru, aplikovaného na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa ústavný súd riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý zakotvuje výnimku z tejto zásady, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky bolo porušené, a teda mala vo veci úspech.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom a podľa ktorého, ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna šestina výpočtového základu. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Právny zástupca sťažovateľky vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 27. marca 2006 žiadal priznať trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom za 3 úkony právnej pomoci (t. j. aj za vyjadrenie k ústnemu pojednávaniu doručené ústavnému súdu 21. marca 2006). S prihliadnutím na okolnosť, že uvedené vyjadrenie nie je vyjadrením k meritu veci, ústavný súd priznal náhradu trov za dva úkony právnej pomoci.

Vzhľadom na skutočnosť, že dva úkony právnej služby boli zrealizované v roku 2005, ústavný súd vychádzal pri týchto úkonoch z oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky, podľa ktorého za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk, preto ústavný súd priznal náhradu trov za dva úkony právnej pomoci, každý v hodnote 2 501 Sk. Ústavný súd rozhodol aj o priznaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne

prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. dvakrát 150 Sk.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14 o daň z pridanej hodnoty. Právny zástupca sťažovateľky pripojil k špecifikácii trov konania z 27. marca 2006 fotokópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Podľa takto určených kritérií je správny výpočet trov v sume 6 309 Sk, ktorú ústavný súd zaviazal uhradiť právnomu zástupcovi sťažovateľky okresný súd (ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006